

A LA VERGE DE REUS

(VERGE DE LA MISERICORDIA)

*De l' hora del crepuscul a la claror d'uptosa,
per la primera volta un dia jo t' vegí,
y a mi t' aparegueres immaculada, hermosa,
Santa aconortadora, oh Estrella del matil
Las Verges que los pobles de sant amor rodejan,
que tradicions antigüas ensalsan y hermostejan,
y que a través dels segles llurs glórias se rastrejan,
ne foren sempre puras y bellas pera mi.*

*La tradicional Verge me fou sempre sagrada,
com lo amor a la pàtria me fou sempre sagrat;
que jo amo de mos pares la fé en ella posada,
com en ells també jo amo llur fé en la llibertat.
Verge i Senyora mia, que dols dels cors desterras,
que de la pau n' ets iris y n' ets consol en guerras,
vingué per saludarte lo bardo de las serras,
lo trovador, Senyora, del aspre Montserrat.*

*Eterna llum de vida, ets vas d'essèncias puras,
del món per les borrascas ets salvador vaixell,
ets manantial puríssim d'espirituals venturas,
lliri de lliris castos, de terra y cel joyell.
Custòdia d'una vila, qu' es rica en fets de glòria,
tu enllassas a la sua, oh Verge, la tua història,
y sol d'amor per ella, claror de la victòria,
ets sa mes rica joia, ets son tresor mes bell.*

*Oh tu d'amors font clara, font rica i cristallina,
més pura que alé d'ayre, més dolsa que la mel,
tens un palau riquíssim, posada peregrina,
port de salut pel naufrech y alcàssar pel fidel.
Passejas ta mirada per sobre una planura
en flors y en arbres rica y en cel y brisas puras;
que n' es per tu, Senyora, per tu, Sol d'hermosura,
jardí de flors de terra, jardí d'estels lo cel.*

*Sobre ton front rodolan las brisas aromosas,
y tu, oh Verge, respiras llavors perfums de flors;
s'aixecan a tas plantas pregàrias silenciosas,
y tu, oh Verge, respiras llavors perfums de cors.
Rumors plens de misteri lo bosch vehí t' envia,
l'aucell ab dolsos càntichs t'umplena de armonia:
per tu, del mar Estrella, Verge sagrada y pia,
murmulls o vens o aromas, tot es perfums d'amors.*

*Ab resos encausanla, mortals, richs y ditxosos,
que n' es conort de penas y de virtuts mirall;
llahors trovau per ella, oh bardos generosos,
los de cristianes arpas a qui la fé no fall;
besànla ab vostras brisas, oh frescas marinadas;
vostres perfums donànli, floretes de las pradass,
y el càurer de las tardes y al lluir de las albadass
cantàuli vostres himnes, aucelles de la vall*

VÍCTOR BALAGUER

Reus, juny de 1861.